

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO, NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO
JŲ ĮSTATYMO NR. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 19, 20, 21, 24 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
IR 18 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS
ĮSTATYMAS**

2018 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vyriausybė nustato konfiskuoto, bešeimininkio, valstybės paveldėto, į valstybės pajamas paimto ar perduoto turto, daiktinių įrodymų, radinių ir valstybei priklausančių lobių perdavimo, apskaitos, įkainojimo, saugojimo, realizavimo ir atsiskaitymo, grąžinimo ir šio turto, pripažinto atliekomis, nurašymo tvarką.“

2 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) savivaldybės tarybos sutikimu perimdama valstybės turtą savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms įgyvendinti, kai šis turtas perduodamas savivaldybių nuosavybėn pagal Vyriausybės nutarimus šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4–6 punktuose nustatytais atvejais;“.

3 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Kitiems, nenurodytiems šio straipsnio 2 dalyje, juridiniams asmenims valstybės turtas patikėjimo teise gali būti perduotas pagal turto patikėjimo sutartį tik tais atvejais, kai įstatymai jiems priskiria valstybines funkcijas. Sprendimą dėl turto perdavimo patikėjimo teise kitiems juridiniams asmenims priima Vyriausybė. Tokiame sprendime turi būti nurodyta valstybės institucija ar įstaiga, įgaliota sudaryti turto patikėjimo sutartį, juridinis asmuo, pagal įstatymus galintis atlikti valstybines funkcijas, sutarties galiojimo terminas. Kiti juridiniai asmenys, kuriems valstybės turtas perduotas pagal turto patikėjimo sutartį, negali šio turto perduoti nuosavybės teise kitiems asmenims, jo įkeisti ar kitaip suvaržyti daiktines teises į jį, juo garantuoti, laiduoti ar kitu būdu juo užtikrinti savo ir kitų asmenų prievolių įvykdymą, jo išnuomoti, suteikti panaudos pagrindais ar perduoti jį kitiems asmenims naudotis kitu būdu. Šis turtas gali būti naudojamas tik įstatymų jiems priskirtoms valstybinėms funkcijoms įgyvendinti. Turto patikėjimo sutartyje gali būti nustatyti ir kiti, šioje dalyje nenurodyti, Vyriausybės sprendime nustatyti patikėjimo teisės subjekto (patikėtinio) teisių dėl turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo apribojimai. Turto patikėjimo sutartis pasibaigia Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) nustatytais atvejais. Turto patikėjimo sutartį sudariusi valstybės institucija ar įstaiga privalo atsisakyti patikėjimo sutarties vadovaudamasi Civilinio kodekso 6.967 straipsnio 1 dalies 5 punktu, jeigu juridinis asmuo (patikėtinis) nebegali įgyvendinti (ar atsisako) valstybinių funkcijų, kurioms įgyvendinti pagal patikėjimo sutartį buvo perduotas turtas. Turto patikėjimo sutartį sudariusi valstybės institucija ar įstaiga privalo prižiūrėti, kad sutartis būtų tinkamai vykdoma. Pasibaigus turto patikėjimo sutarčiai, turtą patikėjimo teise valdo, naudoja ir disponuoja juo sutartį pasirašiusi valstybės institucija ar įstaiga, jeigu Vyriausybė nenustato kitaip.“

4 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„12 straipsnis. Savivaldybių turto valdymas, naudojimas ir disponavimas juo

1. Savivaldybės nuosavybės teise priklausančio turto savininko funkcijas, vadovaudamasi įstatymais, įgyvendina savivaldybių tarybos. Savivaldybei nuosavybės teise priklausančias turtas patikėjimo teise valdyti, naudoti ir disponuoti juo perduodamas savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

2. Savivaldybės turtą patikėjimo teise valdo, naudoja ir disponuoja juo savivaldybės institucijos, įstaigos ir organizacijos, savivaldybės įmonės pagal įstatymus, savivaldybių tarybų sprendimuose nustatyta tvarka. Šioje dalyje nurodyti savivaldybės turto patikėjimo teisės subjektai turi teisę priimti sprendimus, susijusius su savivaldybės turto valdymu, naudojimu ir disponavimu juo, išskyrus sprendimus, susijusius su šio turto perleidimu kitų asmenų nuosavybėn ar su daiktinių teisių suvaržymu, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.

3. Kitiems, nenurodytiems šio straipsnio 2 dalyje, juridiniams asmenims savivaldybių turtas patikėjimo teise gali būti perduodamas pagal turto patikėjimo sutartį savivaldybių funkcijoms įgyvendinti tik tais atvejais, kai šie juridiniai asmenys pagal įstatymus gali atlikti savivaldybių funkcijas. Sprendimą dėl turto perdavimo patikėjimo teise kitiems juridiniams asmenims priima savivaldybės taryba. Tokiame sprendime turi būti nurodyta savivaldybės institucija ar įstaiga, įgaliota sudaryti turto patikėjimo sutartį, juridinis asmuo, pagal įstatymus galintis atlikti savivaldybių funkcijas, sutarties galiojimo terminas. Kiti juridiniai asmenys, kuriems savivaldybės turtas perduotas pagal turto patikėjimo sutartį, negali šio turto perduoti nuosavybės teise kitiems asmenims, jo įkeisti ar kitaip suvaržyti daiktines teises į jį, juo garantuoti, laiduoti ar kitu būdu juo užtikrinti savo ir kitų asmenų prievolių įvykdymą, jo išnuomoti, suteikti panaudos pagrindais ar perduoti jį kitiems asmenims naudotis kitu būdu. Šis turtas gali būti naudojamas tik savivaldybių funkcijoms įgyvendinti. Turto patikėjimo sutartyje gali būti nustatyti ir kiti, šioje dalyje nenurodyti, savivaldybės tarybos sprendime nustatyti patikėjimo teisės subjekto (patikėtinio) teisių dėl turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo apribojimai. Savivaldybės institucija ar įstaiga, sudariusi turto patikėjimo sutartį, privalo prižiūrėti, kad turto patikėjimo sutartis būtų tinkamai vykdoma. Turto patikėjimo sutartis pasibaigia Civilinio kodekso nustatytais atvejais. Sutartį sudariusi savivaldybės institucija ar įstaiga privalo atsisakyti patikėjimo sutarties vadovaudamasi Civilinio kodekso 6.967 straipsnio 1 dalies 5 punktu, jeigu juridinis asmuo (patikėtinis) nebegali (ar atsisako) įgyvendinti savivaldybių funkcijų, kurioms įgyvendinti pagal turto patikėjimo sutartį buvo perduotas savivaldybės turtas. Pasibaigus turto patikėjimo sutarčiai, turtą patikėjimo teise valdo, naudoja ir disponuoja juo sutartį pasirašiusi savivaldybės institucija ar įstaiga, jeigu savivaldybės taryba nenustato kitaip.

4. Patikėjimo teisė į perduodamą savivaldybės turtą atsiranda nuo turto perdavimo patikėjimo teisės subjektui (patikėtinui) ir turto perdavimo–priėmimo akto pasirašymo.“

5 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 14 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„14 straipsnis. Valstybės ir savivaldybių turto panauda

1. Valstybės ir savivaldybių turtas gali būti perduodamas panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai valdyti ir naudotis atitinkamai Vyriausybės arba savivaldybės tarybos nustatyta tvarka šiems subjektams:

- 1) biudžetinėms įstaigoms;
- 2) viešosioms įstaigoms, kai bent vienas iš jų dalininkų yra valstybė ar savivaldybė, kurioms atstovauja valstybės ar savivaldybės institucija;
- 3) asociacijoms (tik šio straipsnio 2 dalyje nustatytiems veiklos tikslams);
- 4) kitiems subjektams, jeigu tai nustatyta įstatymuose, tarptautinėse sutartyse ar tarptautiniuose susitarimuose.

2. Valstybės ir savivaldybės turtas panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai valdyti ir naudotis gali būti perduodamas asociacijoms, kurių pagrindinis veiklos tikslas yra bent vienas iš šių tikslų:

- 1) užtikrinti vaiko ir (ar) šeimos gerovės ir (arba) vaiko teisių apsaugą;
- 2) teikti pagalbą nusikaltimų aukoms ir (arba) smurtą artimoje aplinkoje patyrusiems asmenims;
- 3) užtikrinti neįgaliųjų ar kitų socialinę atskirtį patiriančių grupių (prekybos žmonėmis aukų, asmenų, turinčių psichikos ir elgesio sutrikimų dėl psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo, nuteistųjų ir asmenų, paleistų iš laisvės atėmimo vietų, bei kitoms socialinę atskirtį patiriančioms grupėms priklausančių asmenų) ir užsieniečių socialinę integraciją;
- 4) teikti pagalbą ir (arba) socialines paslaugas asmenims, dėl amžiaus, neįgalumo ar kitų socialinių problemų negalintiems pasirūpinti savo asmeniniu gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime ar patiriantiems skurdą ir socialinę atskirtį;
- 5) teikti pagalbą, sietiną su pacientų teisių gynimu, organizuoti ir teikti ligų prevencijos paslaugas;
- 6) teikti pagalbą, sietiną su užimtumo arba socialinės integracijos per vaikų ir suaugusiųjų neformalųjį švietimą ir kultūrinę veiklą skatinimu;
- 7) tenkinti gyvenamosios vietovės bendruomenės viešuosius poreikius. Šią veiklą vykdančiai asociacijai panaudos pagrindais gali būti perduotas tik savivaldybės turtas.

3. Valstybės ir savivaldybių turtas šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytiems subjektams gali būti perduodamas panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai valdyti ir naudotis, jeigu:

1) panaudos subjektas pagrindžia, kad panaudos pagrindais prašomas suteikti turtas reikalingas jo vykdomai veiklai (jeigu subjektas yra asociacija, – šio straipsnio 2 dalyje nustatytiems veiklos tikslams), dėl kurios turtas galėtų būti perduotas, ir jo naudojimo paskirtis atitinka subjekto veiklos sritį ir tikslus, nustatytus jo steigimo dokumentuose;

2) Vyriausybės nustatyta tvarka yra įvertintas poveikis konkurencijai ir atitiktis valstybės pagalbos reikalavimams.

4. Subjektus, turinčius teisę priimti sprendimus dėl valstybės turto perdavimo panaudos pagrindais pagal panaudos sutartį šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems subjektams, – nustato Vyriausybė. Sprendimą dėl savivaldybės turto perdavimo pagal panaudos sutartį šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems subjektams priima savivaldybės taryba ar jos įgaliota institucija. Valstybės ir savivaldybių ilgalaikis materialusis turtas šio straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose nurodytiems subjektams gali būti perduotas panaudos teise ne ilgesniam kaip 10 metų laikotarpiui, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Sprendime turi būti nurodytas panaudos sutarties terminas ir turto panaudojimo paskirtis, taip pat gali būti nurodytos kitos panaudos sąlygos. Šios sąlygos privalo būti įrašytos į panaudos sutartį. Valstybės ar savivaldybės turto panaudos sutartį su panaudos subjektais sudaro valstybės ar savivaldybės turto valdytojas.

5. Valstybės ar savivaldybės turto panaudos sutartyje turi būti nustatyta pagal panaudos sutartį perduodamo turto naudojimo paskirtis, panaudos gavėjo pareiga savo lėšomis atlikti nekilnojamojo daikto einamąjį ar statinio kapitalinį remontą, kito ilgalaikio materialiojo turto remontą, apmokėti visas turto išlaikymo išlaidas ir kitos Civiliniame kodekse nustatytos panaudos sąlygos. Panaudos davėjas privalo nutraukti panaudos sutartį, jeigu panaudos gavėjas nevykdo veiklos, dėl kurios buvo perduotas valstybės ar savivaldybės turtas, arba šį turtą naudoja ne pagal paskirtį. Panaudos davėjas gali nutraukti panaudos sutartį, jeigu panaudos gavėjas nevykdo įsipareigojimų savo lėšomis atlikti nekilnojamojo daikto einamąjį ar statinio kapitalinį remontą arba kito ilgalaikio materialiojo turto remontą. Panaudos gavėjui, pagerinusiam pagal panaudos sutartį perduotą turtą, už pagerinimą neatlyginama.

6. Asmenys, kuriems valstybės ir savivaldybių turtas perduotas neatlygintinai naudotis, negali jo išnuomoti ar kitaip perduoti naudotis tretiesiems asmenims.“

6 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 15 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„15 straipsnis. Valstybės ir savivaldybių ilgalaikio materialiojo turto nuoma

1. Sprendimą dėl valstybės ilgalaikio materialiojo turto nuomos gali priimti valstybės turto valdytojas, o sprendimą dėl savivaldybės ilgalaikio materialiojo turto nuomos – savivaldybės taryba ar jos įgaliota institucija, jeigu:

1) valstybės arba savivaldybės ilgalaikis materialusis turtas neskirtas šalies gynybai ar saugumui užtikrinti, išskyrus atvejus, kai turtas nuomojamas karinių pratybų ir kitų karinio bendradarbiavimo renginių metu;

2) valstybės arba savivaldybės ilgalaikis materialusis turtas nenaudojamas valstybinėms arba savivaldybių funkcijoms įgyvendinti.

2. Valstybės arba savivaldybės ilgalaikis materialusis turtas išnuomojamas viešo nuomos konkurso būdu, išskyrus šiuos nuomos be konkurso atvejus, kai:

1) valstybės ilgalaikis materialusis turtas Vyriausybės sprendimu išnuomojamas vykdant Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ar tarptautinius susitarimus arba toks turtas išnuomojamas užsienio valstybių ambasadoms ar konsulinėms įstaigoms, taip pat tarptautinių organizacijų atstovybėms;

2) valstybės arba savivaldybės ilgalaikis materialusis turtas išnuomojamas neatidėliotinam darbui atlikti (avarijoms, stichinėms nelaimėms likviduoti ir panašiai) ar trumpalaikiam renginiui (parodoms, sporto varžyboms, pasitarimams, seminarams, šventėms, kultūros renginiams), kurio trukmė yra ne ilgesnė kaip 30 kalendorinių dienų, organizuoti;

3) perkamos paslaugos, kurioms teikti bus naudojamas valstybės ar savivaldybių ilgalaikis ir trumpalaikis materialusis turtas, ir šis turtas išnuomojamas Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka vykdomo viešojo paslaugų pirkimo metu;

4) savivaldybės ilgalaikis materialusis turtas, vadovaujantis įstatymais ir šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytais valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo principais, be nuomos konkurso išnuomojamas savivaldybės tarybos nustatytais atvejais. Sprendimus dėl pagal šį punktą be konkurso išnuomojamo savivaldybės ilgalaikio materialiojo turto nuomos priima savivaldybės taryba.

3. Vyriausybė arba savivaldybės taryba nustato atitinkamai valstybės ar savivaldybės ilgalaikio materialiojo turto viešo nuomos konkurso ir nuomos be konkurso organizavimo ir vykdymo tvarką, kuria, be kita ko, būtų reglamentuota:

1) viešo nuomos konkurso ir nuomos be konkurso organizavimo ir vykdymo tvarka;

2) turto valdytojų pareigos organizuojant viešą nuomos konkursą ir nuomos be konkurso atvejų;

3) viešo nuomos konkurso nutraukimo tvarka ir pagrindai;

4) pavyzdinė nuomos sutarties forma, kurioje nustatytos nuomos sutarties sąlygos.

4. Valstybės ir savivaldybių nekilnojamojo turto viešas nuomos konkursas gali būti organizuojamas ir vykdomas informacinių technologijų priemonėmis, vadovaujantis Vyriausybės nustatyta tvarka.

5. Valstybės arba savivaldybės ilgalaikis materialusis turtas gali būti išnuomotas ne ilgesniam kaip 10 metų laikotarpiui (įskaitant nuomos termino pratęsimą), jeigu įstatymai, tarptautinės sutartys ar tarptautiniai susitarimai nenustato kitaip. Valstybės ir savivaldybės trumpalaikis materialusis turtas gali būti išnuomojamas kartu su valstybės ar savivaldybės ilgalaikiu materialiuoju turtu, jeigu tuo siekiama užtikrinti efektyvią valstybės ar savivaldybės ilgalaikio materialiojo turto nuomą.

6. Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, savivaldybės taryba nustato atitinkamai nuompinigių už valstybės ar savivaldybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto nuomą skaičiavimo tvarką.

7. Nuompinigiai už valstybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto, kurį patikėjimo teise valdo valstybės institucijos, įstaigos ir organizacijos, nuomą pervedami į valstybės biudžetą. Nuompinigiai už valstybės turto, kurį patikėjimo teise valdo valstybės įmonės arba patikėjimo teise

pagal patikėjimo sutartį valdo mokslo ir studijų institucijos ar kiti įstatymų nustatyti subjektai, kurie įstatymų nustatyta tvarka turi teisę išnuomoti valstybei nuosavybės teise priklausančią ilgalaikį ir trumpalaikį materialųjį turtą, pervedami į atitinkamų subjektų sąskaitas. Nuompinigiai už valstybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto, įtraukto į Valstybinio socialinio draudimo fondo apskaitą, nuomą pervedami į Valstybinio socialinio draudimo fondo sąskaitą.

8. Nuompinigiai už savivaldybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto, kurį patikėjimo teise valdo savivaldybės institucijos, įstaigos ir organizacijos, nuomą pervedami į savivaldybės biudžetą, o už turto, kurį patikėjimo teise valdo savivaldybės įmonės, nuomą – į šių įmonių sąskaitas.

9. Nuomos sutartyje turi būti nustatyti Vyriausybės ar savivaldybės tarybos numatyto dydžio delspinigiai už nuomininko praleistą nuomos mokesčio mokėjimo terminą, jeigu kiti įstatymai nenustato ko kita. Jeigu nuomos sutartyje delspinigiai nenustatyti, nuomininkas moka 0,05 procento dydžio delspinigius už kiekvieną pavėluotą dieną. Nuomininkui, pagerinusiam išsinuomotą turtą, už pagerinimą neatlyginama.

10. Šio straipsnio nuostatos netaikomos, kai valstybei nuosavybės teise priklausantis nekilnojamasis turtas išnuojamas vadovaujantis šio įstatymo 19 straipsnio 4 dalies 1 punktu.“

7 straipsnis. 18 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 18 straipsnį.

8 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„19 straipsnis. Valstybės nekilnojamojo turto centralizuotas valdymas, naudojimas ir disponavimas juo

1. Valstybės nekilnojamasis turtas pagal naudojimo paskirtį skirstomas į šias grupes:

1) administracinės paskirties, naudojamas administracinei veiklai, kuria užtikrinamas subjektų, besinaudojančių valstybės nekilnojamojo turto, savarankiškas funkcionavimas, veiklos ar funkcijų organizavimas ir vykdymas;

2) kultūros ir sporto paskirties, naudojamas kultūros, sporto reikmėms ir viešiesiems pramoginiams renginiams;

3) mokslo paskirties, naudojamas švietimo ir mokslo reikmėms;

4) sveikatos priežiūros ir gydymo paskirties, naudojamas sveikatos priežiūros reikmėms, medicinos pagalbos teikimui;

5) pagalbinio ūkio paskirties, naudojamas gamybai vykdyti, daiktams laikyti ar sandėliuoti;

6) specialiosios paskirties, naudojamas specialioms tikslams (karinės, valstybės saugumo ir gynybos paskirties, įkalinimo įstaigos, policijos, priešgaisrinės tarnybos, pasienio ir kitų specialiųjų tarnybų naudojamas nekilnojamasis turtas, užsienio reikalų, taip pat diplomatinė atstovybių, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų, viešojo transporto paskirties, kitas specialioms tikslams naudojamas nekilnojamasis turtas, įskaitant administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą, naudojamą šiame punkte numatytiems tikslams);

7) kitos paskirties turtas, kurio negalima priskirti šios dalies 1–6 punktuose nurodytoms nekilnojamojo turto grupėms.

2. Valstybės nekilnojamasis turtas, išskyrus Lietuvos Respublikos Prezidento, Seimo, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo rūmus, laikantis šiame įstatyme nustatytų principų, gali būti valdomas centralizuotai – tai yra valstybės nekilnojamojo turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo veiklas perduodant vykdyti vienam subjektui (toliau – centralizuotas valdymas). Valstybės įmonių patikėjimo teise valdomas valstybės nekilnojamasis turtas gali būti perduodamas centralizuotai valdyti, jeigu jis nenaudojamas valstybės įmonės veiklai vykdyti arba yra pripažintas nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti.

3. Valstybės nekilnojamojo turto centralizuotą valdymą įgyvendina centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas.

4. Valstybės nekilnojamojo turto centralizuotą valdymą sudaro šios veiklos:

1) centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui patikėjimo teise perduoto administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto (įskaitant šio straipsnio 1 dalies 6 punkte numatytiems tikslams naudojamą administracinės paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą) valdymas ir priežiūra pagal su šio turto naudotojais sudarytas turto nuomos sutartis. Sprendimą dėl administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto ir kartu su juo perduodamo kito šioje dalyje nurodyto valstybės turto perdavimo patikėjimo teise valdyti centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui priima Vyriausybė, kuri nustato šioje dalyje nurodyto valstybės nekilnojamojo turto perdavimo, centralizuoto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo tvarką. Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui kartu su administracinės paskirties valstybės nekilnojamuoju turtu gali būti perduodamas kitos paskirties valstybės nekilnojamasis turtas, taip pat ilgalaikis materialusis turtas, reikalingas valdymo ir naudojimo tikslams ir turtą naudojančių asmenų poreikiams tenkinti. Centralizuotai valdyti perduoto administracinės paskirties ir kito su juo perduoto valstybės nekilnojamojo turto nuomos mokesčio apskaičiavimo tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija;

2) centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui perduoto šio straipsnio 1 dalyje nurodyto valstybės nekilnojamojo turto, nenaudojamo valstybinėms funkcijoms įgyvendinti (įskaitant šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą turtą), taip pat pripažinto nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti, valdymas, naudojimas ir disponavimas juo Vyriausybės nustatyta tvarka;

3) centralizuotas nenaudojamo valstybinėms funkcijoms įgyvendinti (įskaitant šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą turtą), taip pat pripažinto nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirtų žemės sklypų pardavimas šio įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka;

4) turto valdytojų sprendimų dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto jų patikėjimo teise valdomo valstybės nekilnojamojo turto panaudos, nuomos ar perdavimo patikėjimo teise valdyti kitiems turto valdytojams privalomas derinimas su centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojų teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka;

5) administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto panaudojimo efektyvumo vertinimas, vadovaujantis Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytais administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto panaudojimo efektyvumo rodikliais;

6) valstybės institucijų ir įstaigų aprūpinimas jų valstybinėms funkcijoms atlikti reikalingu ir jų poreikius atitinkančiu administracinės paskirties nekilnojamuoju turtu ir kitos paskirties nekilnojamuoju turtu, reikalingu valdymo ir naudojimo tikslams ir turtą naudojančių asmenų poreikiams tenkinti, vadovaujantis Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytais apsirūpinimo administracinės paskirties nekilnojamuoju turtu, reikalingu valstybinėms funkcijoms atlikti, normatyvais ir įgyvendinant centralizuotai valdomo administracinės paskirties nekilnojamojo turto atnaujinimo projektus.

7) centralizuotai valdomo administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektų įgyvendinimas.

5. Centralizuotai valdomas administracinės paskirties valstybės nekilnojamasis turtas, įskaitant šio straipsnio 1 dalies 6 punkte numatytiems tikslams naudojamą administracinės paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą, gali būti atnaujinamas, kai jis atitinka bent vieną iš šių požymių:

- 1) yra fiziškai ar funkciškai (technologiškai) nusidėvėjęs;
- 2) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka yra pripažįstamas avariniu;
- 3) neatitinka nekilnojamajam turtui teisės aktuose keliamų reikalavimų arba Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytų apsirūpinimo administracinės paskirties nekilnojamuoju turtu, reikalingu valstybinėms funkcijoms atlikti, normatyvų;
- 4) neatitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytų administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto panaudojimo efektyvumo rodiklių;
- 5) neatitinka kitų pagrįstų valstybės institucijų ar įstaigų poreikių atliekant valstybines funkcijas.

6. Centralizuotai valdomas administracinės paskirties valstybės nekilnojamasis turtas gali būti atnaujinamas šiais būdais: rekonstruojant, remontuojant, perduodant kitą, poreikius atitinkantį, administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą, pritaikant nenaudojamą kitos paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą administracinei paskirčiai arba įsigyjant (perkant, statant arba išsinuomojant) naują administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą.

7. Vyriausybė nustato centralizuotai valdomo administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimo poreikio vertinimo ir šio nekilnojamojo turto atnaujinimo projektų (toliau – atnaujinimo projektas) įgyvendinimo tvarką.

8. Atnaujinimo projekte turi būti:

1) įvertinti atnaujinimo ir jo finansavimo būdai, atlikta jų kaštų ir naudos analizė, nurodytas pasirinktas atnaujinimo būdas (būdai);

2) nustatytas atnaujinimo terminas;

3) nurodyti finansavimo šaltiniai, kurie bus naudojami ir užtikrins atnaujinimo projekto įgyvendinimą, prievolių įvykdymą ir kitų faktinių su turto atnaujinimo projektu susijusių išlaidų padengimą;

4) nurodytas atnaujinimo projektui finansuoti reikalingas parduodamas šio straipsnio 10 dalies 1 punkte nurodytas turtas ir jo pardavimo terminai;

5) nurodytos kitos, su atnaujinimo projekto įgyvendinimu susijusios, sąlygos.

9. Atnaujinimo projektus Vyriausybės nustatyta tvarka tvirtina centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo valdyba, išskyrus 10 ir daugiau milijonų eurų vertės atnaujinimo projektus, kuriuos valdybos pritarimu tvirtina Vyriausybė.

10. Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas atnaujinimo projektams finansuoti turi teisę:

1) panaudoti lėšas, gaunamas šio įstatymo 21 straipsnio nustatyta tvarka pardavus valstybės institucijų ar įstaigų naudojamą, tačiau jų poreikių neatitinkantį ir (arba) kitą valstybinėms funkcijoms atlikti nereikalingą valstybės nekilnojamąjį turtą ir jam priskirtą valstybinės žemės sklypą (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu), kuris patikėjimo teise centralizuotai valdyti yra perduotas centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui;

2) Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pritarimu – skolintis lėšų, kurių reikia atnaujinimo projektui finansuoti;

3) panaudoti įmonės – centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo – lėšas;

4) panaudoti iš asignavimų valdytojų gautas valstybės biudžeto lėšas.

11. Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo prašymu Vyriausybė valstybės vardu jos nustatyta tvarka turi teisę skolintis lėšų, reikalingų atnaujinimo projektams finansuoti.

12. Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas prievolių, susijusių su atnaujinimo projektų įgyvendinimu, įvykdymui užtikrinti gali įkeisti patikėjimo teise valdomą valstybės nekilnojamąjį turtą, išskyrus Vyriausybės rūmus ir kitą valstybės nekilnojamąjį turtą, kuris pagal įstatymus gali priklausyti tik valstybei nuosavybės teise.

13. Įgyvendinant atnaujinimo projektus, kuriuose numatyta įsigyti (perkant, statant) naują administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą, centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas turi teisę:

1) sudaryti viešojo ir privataus sektorių partnerystės sutartis;

2) sudaryti administracinės paskirties nekilnojamojo turto įsigijimo išsimokėtinai sutartis.

14. Naują administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas įgyja valstybės nuosavybėn ir valdo jį patikėjimo teise, jeigu Vyriausybė nenusprendžia kitaip, o šio turto naudotojai – valstybės institucijos ir įstaigos – nuomos teisėmis, sudarydami su centralizuotai valdomo valstybės turto valdytoju administracinės paskirties nekilnojamojo turto nuomos sutartis arba subnuomos sutartis, jeigu atnaujinimo projektas įgyvendinamas išsinuomojant administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą.“

9 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) valstybei nuosavybės teise priklausančius nekilnojamuosius daiktus, pripažintus nereikalingais pagal šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 8 punkto nuostatas, perduodant Vyriausybės nustatyta tvarka savivaldybių nuosavybės savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms įgyvendinti;“.

10 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 21 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu), taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimo viešo aukciono organizatorius yra centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas. Užsienio valstybėse esančio valstybės nekilnojamojo turto viešo aukciono organizatoriumi gali būti Vyriausybės įgaliota valstybės institucija, o savivaldybės nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų viešo aukciono organizatorius yra savivaldybės administracija.“

2. Pakeisti 21 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Viešame aukcione parduodamo valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu), valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto (jeigu įstatymų nustatyta tvarka žemė neparduodama), taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pradinė kaina viešame aukcione turi būti nustatoma pagal vertę, nustatytą Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo nustatyta tvarka. Parduodamo valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu) pradinė kaina didinama viešo aukciono organizatoriaus patirtų teritorijų planavimo dokumentų, ar žemės valdos projektų, ar žemės sklypo plano ir kadastro duomenų bylos parengimo išlaidų verte. Viešo aukciono sąlygas dėl didesnės negu 3 milijonai eurų vertės parduodamo valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto žemės sklypo (išskyrus valstybės nekilnojamąjį turtą ir jam priskirtą žemės sklypą, parduodamus atliekant centralizuotai valdomo administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimą, ir nekilnojamąjį turtą, nurodytą šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje), taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimo tvirtina Privatizavimo komisija.“

3. Pakeisti 21 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Viešame aukcione parduodami į Vyriausybės arba savivaldybės tarybos patvirtintą Viešame aukcione parduodamo valstybės (savivaldybės) nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų sąrašą įtrauktas valstybės ir savivaldybių nekilnojamasis turtas ir kiti nekilnojamieji daiktai. Valstybės nekilnojamasis turtas ir jam priskirtas žemės sklypas, parduodami atliekant centralizuotai valdomo administracinės paskirties valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimą, taip pat nekilnojamasis turtas, nurodytas šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje, į Viešame aukcione parduodamo valstybės nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų sąrašą neįtraukiami. Viešame aukcione parduodamo valstybės ir savivaldybės nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų sąrašo sudarymo tvarką nustato Vyriausybė.“

4. Pakeisti 21 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Įstatymų reikalaujamos formos valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto, taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pirkimo–pardavimo sutartis ir žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu) pirkimo–pardavimo sutartis su didžiausią kainą viešame aukcione pasiūliusiu aukciono dalyviu, pripažintu viešo aukciono laimėtoju, turi būti sudaryta (sudarytos) per trisdešimt kalendorinių dienų nuo pardavimo viešame aukcione dienos. Valstybinės žemės, priskirtos savivaldybėms nuosavybės teise priklausančiam nekilnojamajam turtui, pirkimo–pardavimo sutartis su viešo aukciono laimėtoju (pirkėju) sudaro centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas.“

5. Pakeisti 21 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Jeigu viešo aukciono laimėtojas (pirkėjas) savo skoliniam įsipareigojimui–įvykdyti skolinasi lėšų iš kredito įstaigos, aukciono organizatorius aukciono laimėtojo (pirkėjo) prašymu skoliniam įsipareigojimui kredito įstaigai užtikrinti gali įkeisti viešame aukcione parduotą turtą, numatant, kad hipoteka įsigalios po to, kai bus visiškai atsiskaityta su viešo aukciono

organizatoriumi už perkamą turtą, tai yra sumokėta nekilnojamojo daikto, įskaitant žemės sklypą, kainą, netesybos ir kitos prievolės. Viešame aukcione parduotas turtas gali būti įkeistas, jeigu viešo aukciono laimėtojas (pirkėjas) yra sumokėjęs šio turto kainos ir kredito įstaigos paskolos sutartyje nurodytos sumos skirtumą, jeigu toks yra.“

6. Pakeisti 21 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. Lėšos, gautos pardavus:

1) valstybės nekilnojamąjį turtą, išskyrus nurodytą šio įstatymo 19 straipsnio 10 dalies 1 punkte ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje, ir kitus nekilnojamuosius daiktus, taip pat palūkanos, netesybos ir kiti su pirkimo–pardavimo sutarties vykdymu susiję mokėjimai, atskaičius centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotą atlygį už valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto valstybinės žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu) ar kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimą arba užsienio valstybėse esančio valstybės nekilnojamojo turto viešo aukciono organizatoriaus patirtas su viešo aukciono organizavimu susijusias išlaidas, pervedami į valstybės biudžetą arba Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų sąskaitą, jeigu valstybei nuosavybės teise priklausančias nekilnojamas turtas yra įtrauktas į Valstybinio socialinio draudimo fondo apskaitą pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymą;

2) savivaldybės nekilnojamąjį turtą ir kitus nekilnojamuosius daiktus, taip pat palūkanos, netesybos ir kiti su pirkimo–pardavimo sutarties vykdymu susiję mokėjimai pervedami į savivaldybės biudžetą;

3) valstybės ar savivaldybės nekilnojamojam turtui, išskyrus nurodytą šio įstatymo 19 straipsnio 10 dalies 1 punkte ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje, priskirtą valstybinės žemės sklypą, atskaičius viešo aukciono organizatoriaus patirtas parduodamo žemės sklypo teritorijų planavimo dokumentų ar žemės valdos projektų, ar žemės sklypo plano ir kadastro duomenų bylos parengimo išlaidas, paskirstomos taip: 50 procentų – į valstybės biudžetą, 50 procentų – į savivaldybės, kurios teritorijoje parduotas žemės sklypas, biudžeto atskirą sąskaitą lėšoms už parduotus valstybinės žemės sklypus kaupti.“

11 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybės turtas negali būti įkeistas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje ir šio įstatymo 19 straipsnio 12 dalyje nustatytas išimtis.“

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos, taip pat savivaldybių tarybos iki 2018 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos sudaryti valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimo susitarimai įgyvendinami pagal nuostatas, galiojusias iki šio įstatymo įsigaliojimo, Vyriausybės patvirtintame Atnaujinamo valstybės nekilnojamojo turto sąraše nustatytais terminais, kurie gali būti pratęsti iki 2022 m. gruodžio 31 d.

Lėšos, likusios įgyvendinant atnaujinimo susitarimus, padengus su turto atnaujinimu susijusias prievoles, taip pat Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotą centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo atlygį už valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimo koordinavimą, organizavimą, taip pat kitas faktines su šių atnaujinimo susitarimų įgyvendinimu susijusias išlaidas, naudojamos centralizuotai valdomo administracinės paskirties nekilnojamojo turto atnaujinimo projektams finansuoti.

4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos sudarytos terminuotos valstybės (savivaldybės) turto panaudos sutartys galioja iki jų pasibaigimo dienos. Įsigaliojus šiam įstatymui, valstybės nekilnojamojo turto panaudos davėjai, išpėję panaudos gavėjus Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka, nutraukia visas neterminuotas valstybės nekilnojamojo turto panaudos sutartis.

5. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos sudarytos valstybės ir savivaldybių ilgalaikio materialiojo turto nuomos sutartys tęsiasi ir joms taikomos iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusios nuostatos. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pradėtoms valstybės ir savivaldybių ilgalaikio materialiojo turto nuomos procedūroms taikomos iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusios nuostatos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Finansų ministras
Vilijus Šapoka
2018-07-16

FM Teisės departamento
direktorius
E. Kašėta
Evaldas Kašėta
2018-07-16

Kalbos redaktorė
D. Nenartavičiūtė
D. Nenartavičiūtė